

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                 X
X                                                                 X
X           O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N           X
X                                                                 X
X   D E   K O M E N D E   V E R N I E U W I N G   V A N   D E   X
X                                 W E T E N S C H A P P E N           X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

27 oktober 1987

Goede avond, vrienden.

Wetenschap is eigenlijk nooit esoterisch. Dat maakt het dus een beetje moeilijk. We hebben te maken met een aantal wetenschappen die nogal verschanst zijn in de achterliggende kennis. Met andere woorden, het voorbehoud dat wetenschappelijk gemaakt wordt, wordt in de praktijk niet gemaakt. Het resultaat is dat men geconfronteerd wordt met allerlei verschijnselen, aids is er één van, maar je hebt er andere bij. Bijvoorbeeld die in het aards magnetisch veld geconstateerd zijn in het laatste anderhalf jaar. De veranderingen in de ionisatielaag, ozonlaag noemt u dat geloof ik, en zo zijn er meer van die punten.

Men moet anders gaan denken. Maar als je anders gaat denken, dan is het eerste wat je gaat begrijpen dat je moet gaan samenwerken. Toen had je een groot aantal specialismen, die je voor het merendeel in eigen ivoren toren verschanste. Die deden daar hun werk zonder het te weten duplicerend wat anderen deden en die eigenlijk alleen naar buiten kwamen met hun gegevens als daar op de één of andere manier roem mee te behalen was. Je zou dus kunnen zeggen dat een wetenschapper zijn materiaal behandelt ongeveer als een kaarter die alles voor zijn borst houdt tot hij op een gegeven ogenblik voldoende roem op tafel neer kan tellen.

Daar komt steeds meer verandering in. Men is gaan begrijpen dat je uitwisseling nodig hebt. Nu is het nog niet zo ver dat er werkelijk bureaux of instellingen zijn, die als een soort clearing werken, waar je gewoon kunt zeggen dat je daar en daar mee bezig bent, dat je dit en dat hebt en of er soms iets is dat erbij past? Maar die kant gaat het toch uit. De opvatting over het menselijk lichaam bijvoorbeeld, de nieuwe systemen en wat er verder bijhoort. Zelfs de celbouw en de wijze, waarop de cel reageert zullen in de nabijge toekomst toch wel grote wijzigingen ondergaan. We moeten daarbij niet vergeten dat we met een heel klein beetje geluk in twintig jaar zullen zien dat men zich bezig kan gaan houden met structuren op sub-moleculair vlak.

Dus eigenlijk de atomen, hun samenhang. En de werking van de deeltjes. En dan moet je voor heel veel dingen een verklaring vinden, die op het ogenblik niet bestaat. Laten we een eenvoudig ding nemen: een proton. Een proton zegt men is materie, want het heeft massa. Maar als je het bekijkt is het alleen maar een werveling van energie. En kun je komen tot die enorme vergrotingen, die met de nieuwste apparaten hier bijna bereikt zijn. Ik denk dan aan miljoen tot twee miljoen en dan kun je zeggen, dat er eigenlijk geen materie te constateren is. Er is ook geen werveling die hele-

maal een vlak heeft, het wappert een beetje. En dan moet je na gaan denken, wát is dan materie? Waar komen we dan terecht? Hetzelfde als je bezig bent met de genetische moleculaire ketens, die eigenschap-pelijk bepaald zijn. De grens, dan kun je zeggen ja, we zijn nu aardig doorgedrongen in die structuur. We weten dat het een dubbel-spiraal is, maar waarom? Het antwoord voor die dubbel-spiraal is te vinden in het aardvat plus de aardmassa en haar draaiing. Wanneer je die relatie vindt, dan blijkt ineens dat het kleinst en tot een heel speciaal gebied behorende deeltje deel uitmaakt van een cos-misch concept. Een dergelijke wetenschap behoudt zijn specialisten, zijn kennis, maar ze is niet dogmatisch meer.

Wat meer is, ze is niet meer besloten. Ze moet de taal spreken, die iedereen kan verstaan, bij wijze van spreken. En zelfs onder weten-schappers mankeert het daar ook nog wel aan. Dan zullen we verder zien, dat op het ogenblik een grote ontwikkeling van de wetenschap vaak wordt afgeremd door de grote grenzen die bestaan tussen de supermogendheden. Natuurlijk, Russische gegevens komen wel, maar Amerika en Engeland en Nederland ook soms en omgekeerd gebeurt datzelfde. Dit is zeer selectief, hangt af van privé personen, privé contacten en privé belangstellenden.

Wanneer je dat wilt veranderen, dan zal blijken dat bijvoorbeeld ten aanzien van ruimtevaart de Russen over materiaal beschikken dat aanvullend is op datgene dat de Amerikanen op het ogenblik kunnen en willen en denken. S.D.I. met Amerikaanse kennis is in geen honderd jaar te verwezenlijken. S.D.I. met de gecombineerde kennis is binnen tien jaar mogelijk. Dat houdt dus ook in dat er andere dingen af moeten gaan brokkelen. Als we kijken wat er de laatste tijd gebeurt door de techniek, dan worden we ons ook wel bewust van allerlei zaken, die men vroeger terzijde schoof. Denk eens aan de beurskrach!

Als je goed kijkt, dan is eigenlijk de oorzaak van deze enorme val van aandelen, tot vijfhonderd punten Down Jones is het gegaan, niets anders dan een versneld communicatie-systeem. waarop versneld wordt gereageerd. De veerkracht van de aandelenmarkt lag juist in de ver-traging. Maar nu is het zó, dat als in Amerika alles valt, in Hongkong al vast verkooporders worden gegeven voor Amsterdam of Londen. Dat zijn dingen, waarmee men gewoon geen rekening heeft gehouden. Men heeft te maken met een massa-psychologie. Men moet gaan begrijpen, dat juist bij een toenemende technisering van de maatschappij ook gelijktijdig de menselijke psyche moet worden aangepast aan al dat-gene, wat nu technisch mogelijk is geworden.

Ik blijf nog even bij die beurskrach. Wat zien we hier. Een onver-wacht verschijnsel. Op de Savannen een onverwacht verschijnsel en allerlei kudden van Zeboes en weet ik wat nog meer, zetten zich in beweging. De giraffen lopen mee, zelfs de neushoorns nemen de vlucht en de leeuwen vergeten te jagen. Waarom? Er is iets onbekends, iets onverwachts. De beursval was onverwachts. Paniekreactie was kudde-reactie. Dat betekent dat de kuddementaliteit, die ook in de weten-schap, in het grote zakenleven en in de politiek zo'n grote rol heeft gespeeld, eigenlijk zeer nadelig is voor de mensen. Hij moet proberen er boven uit te komen en dat kan hij alleen maar als hij een beetje naar binnen toe kijkt. Misschien herhaal ik iets wat u al eerder hebt gehoord, maar ik geloof dat ik het in dit verband toch wel mag zeggen. Wij zijn allen deel van het geheel. We hebben als mensheid op aarde een gemeenschappelijk bovenbewustzijn. We hebben daarnaast het onderbewustzijn en helemaal diep in ons ver-

borgen zit de Goddelijke vonk, die we ziel noemen. Maar die is eigenlijk nooit van God afgesplitst, die is nooit van de totaliteit geheel geïsoleerd geraakt. Wanneer we leren naar binnen toe te kijken, dan wordt de context, die door ons onderbewustzijn zo sterk bepaald wordt, vervangen door een gemeenschappelijkheid. Al kunnen we dan het innerlijk gebeuren niet formuleren, we putten uit een soort sereniteit waardoor we geïnspireerd worden uit het geheel van de mensheid. Deze inspiratie omvat allerlei dingen waar we misschien een beetje dubieus tegendover staan. Dan zou men daardoor wel eens tot een andere benadering kunnen komen, bijvoorbeeld van karakterbeschrijving. Men zou tot een andere benadering kunnen komen van verplegings opvattingen.

Men zou tot een totaal ander besef kunnen komen ook van laboratorium bezigheden, wat het nut ervan is. Op het ogenblik zijn laboratoria bezigheden over het algemeen onderzoekprocessen, die alleen maar dienen om een ander proces te doen slagen. In de geneeskunde is dat wel heel sterk, zo van alle voorzorgen treffen, dan kan niemand je iets verwijten. Maar ook in de grote laboratoria zien we precies hetzelfde. Er worden honderdduizende proeven gedaan, die absoluut op niets uitlopen, die kapitalen verslinden omdat men het risico niet wil lopen dat men een bepaalde proef overslaat. Maar heeft men een totaal bewustzijn dat inwerkt, dan ontstaat er een selectie. Dan gaan wij uit een geheel datgene putten wat op dit ogenblik belangrijk is.

We komen tot een selectie van proeven en kunnen dan later aanvullende proeven doen. Maar we gaan eerst naar het resultaat toe. En bij de verklaring en de ontdekking van het resultaat en al wat er mee samenhangt, komen wij tot een concept waarbij vele proeven overbodig worden.

+ Kunt u daar een voorbeeld van geven?

- Een aardig voorbeeld is bijvoorbeeld met die aidsbestrijding. Er zijn, alles bij elkaar zeventigduizend proeven genomen om de stof te vinden, die verdere aantasting door aids afremt. Wanneer men zich echter had gerealiseerd wat er in de mensen leeft, inclusief de patient, dan zou men zich waarschijnlijk beperkt hebben tot een acht- à negenhonderd proefnemingen. Men had dan een resultaat gehad dat zeer waarschijnlijk exacter en beter was dan het voorlopig resultaat dat men nu bereikt heeft.

Nemen ze dan maar proeven in het wilde weg? Dat is het juist: in het wilde weg.

Maar hoe is wetenschap ontstaan? Wetenschap is geen systeem van handelen, wetenschap is een systeem van denken. En wat is het meest logische in de wetenschap? Dat men het onverklaarbare vermijdt, omdat men met het verklaarbare tot verdere verklaring wil komen. Maar op het ogenblik dat het onverklaarbare, het emotioneel-intuïtieve misschien, meer rol gaat spelen, dan wordt een groot gedeelte van uw persoonlijkheid, dan worden gevoeligheden ingeschakeld die juist bij dat logische concept terzijde wordt gedrongen. We gaan dan éérst ons uitgangspunt bepalen, intuïtief en we gaan het dan logisch toe passen en ontwikkelen. En als we dan zien dat het niets is, gaan we terug naar de intuïtie om ons af te vragen, waar we gefaald hebben. Dan blijkt heel vaak dat je met de hink-stap sprong veel verder kunt komen dan met een aanloopje in één keer springen. Dat is het verschil tussen intuïtie en wetenschap feitelijk.

+ Wetenschappers ontkennen de Goddelijke vonk.

Natuurlijk. Maar als we kijken wat geloof, Godsbegrip, bijgeloof met elkaar in de loop der tijden in de mensheid betekend hebben, dan kunnen we niet zeggen dat het geloof en de rest allemaal onzin is. Uiteindelijk is de hedendaagse chemie bijvoorbeeld voortgekomen uit de alchemisten en waar zijn de alchemisten uit voortgekomen als we het helemaal terug zoeken? In feite uit de mensen, die schoonheidsmiddelen en huidverven maakten in Egypte. En hoe zijn die er aan gekomen? Zeer waarschijnlijk uit de richting van Kartaar allerlei gegevens ontvangen die ze daar weer verwerkt hebben. Als je dat zo gaat bekijken dan kun je zeggen ja, er zit handel in. Allemaal dingen die niet logisch zijn, er zitten veel toevalproducten in.

De moeilijkheid is om het aanvaardbaar te maken. Als je daadwerkelijk kunt bewijzen, dat het beter werkt dan zullen degenen die zich daar met hand en tand tegen verdedigen, waarschijnlijk uitsterven. Want een wetenschapper moet enig succes hebben om erkenning te krijgen en de meeste wetenschappers beoefenen hun wetenschap mede om de erkenning, die er aan verbonden zit. Plus het innerlijk machtsgevoel: dat kan ik. Je moet het zó bekijken: de maatschappij is opgebouwd uit de bureaucraten, de technocraten en de politici. De bureaucraat is iemand, die alle beslissingen neemt, ook al begrijpt hij niets van de dingen. De technocraat is iemand, die op één gebied zeer veel weet en bereikt en op grond daarvan alles wil laten lopen volgens de grondbeginselen die hij in zijn proeven gebruikt. De politicus is de man die deze twee zover met elkaar probeert te verenigen, dat er een beeld ontstaat dat voor de idioten, die er niets van snappen, aanvaardbaar wordt.

Dan krijgen we daartussen de wetenschap. De wetenschapper die aan de ene kant meewerkt met de technocraten, want die zijn zo logisch, die zich aan de andere kant verschanst achter de bureaucratie en die zich bewust of onbewust voor een heel groot gedeelte laat manipuleren door de politiek. En dan staat er nog de priester bij, die algemeen is geworden tot een politicus die op grond van een goddelijk voorrecht waar hij zelf niet in gelooft, probeert anderen te dwingen om datgene te doen wat hij voor zichzelf liever niet waar heeft. Neemt u mij niet kwalijk, ik wil niet hatelijk zijn...

We houden wel van een beetje humor! Ja, het ligt tussen humor en sarcasme en satire in. De schepping is toch een vreugdevol geheel! Dat is wél de bedoeling. Maar om terug te keren, die wetenschapper kan niet afzonderlijk blijven. We hebben dat gezien bijvoorbeeld met het Manhattan Project. Deze mensen hebben gewerkt aan een atoombom, een atoomvernietigingswapen. Een déél van hen, helaas niet allemaal, hebben gezegd later: mijn God, waar zijn we aan begonnen! Ze zijn begonnen om dit uit te werken onder de leiding van militairen. En dat wordt wel eens vergeten. De politici hebben vanuit het leger en vanuit het Pentagon een speciale groep redelijk geschoolde officieren aangetrokken. Begeleiders van het Manhattan Project, maar die gelijktijdig de gelden, die nodig waren voor de proeven, in staat waren om het geheel van onderzoekingen in een bepaalde richting te leiden. Daar heb je dan een zielig voorbeeld van wat er maar al te vaak gebeurt. Men moet niet zeggen dat dit mijn onderzoek is, men moet zich afvragen wat dit betekent voor anderen. En dan kom je vaak tot conclusies, waarbij een groot gedeelte van wat tegenwoordig nog wetenschap héét in feite zó in de afvallemmer zou moeten belanden. Niet omdat die wetenschap slecht is, maar omdat zij voortdurend gemanipuleerd

Fop
grond van

wordt en gebruikt wordt om dingen te bereiken, die eigenlijk overbodig zijn. Of die, in andere gevallen, levensgevaarlijk zijn. Als u weet hoeveel industrieën grote laboratoria voortdurend laten werken om een geneesmiddel te vinden dat net het patent van een ander geneesmiddel doorbreekt tot het dezelfde werking heeft, dan zou je al duizelen.

We moeten terug naar het natuurlijke. In de medische wetenschap is de laatste tijd een verandering ontstaan. Er is meer belangstelling ontstaan voor bijvoorbeeld acupunctuur, voor de gevolgen van bepaalde psychologische procedures en zelfs voor het teruggaan tot vorige levens, dat in sommige gevallen ook wanneer je het niet als reëel aanvaardt, een psychologische oplossing biedt voor allerlei spanningen. Daardoor een verbeterde aanpassing van het individu aan het heden. Zo zien we duizend en één van die dingen. Op den duur zal men zich wel eens gaan afvragen hoe het nu eigenlijk komt, dat een magnetiseur bepaalde dingen kan genezen, waar de dokter niet bij kan.

En dan kun je dat wel makkelijk verklaren en zeggen dat het een psychologische zaak geweest is, best. Maar hoe komt het dan dat alle vakmensen die psychologische achtergrond niet hebben doorgrond? Dat zij er niet mee hebben kunnen werken. Kijk, dat soort dingen. Dat speelt op het ogenblik in steeds grotere mate. Wanneer je dan denkt aan een vernieuwing van de wetenschap op dit terrein, dan zou je zeggen doordat hier en daar wat van de muurtjes zijn gevallen, omdat men hier en daar is gaan begrijpen dat er ook nog andere geneesmethoden bestaan dan alleen maar het gebruik van allerlei samengevoegde giften en schadelijke stoffen. Waardoor het organisme dan de kwaal verliest of onderdrukt en daarvoor heel vaak weer andere symptomen produceert.

Men is gaan begrijpen dat er een totaalgebied is. In dat totaalgebied zijn nog steeds specialisten, natuurlijk. Er zijn nog steeds mensen, die uitgaan van het standpunt: onderdelen niet in orde, nu waar is een reserve onderdeel? Transplanteren! En in bepaalde gevallen is het bijna de enige oplossing. Maar heel vaak is het de enige oplossing omdat men in de behandeling van de kwaal volkomen verkeerde behandelingen heeft toegepast. Dat wordt er niet bij gezegd.

Stel, dat die mensen gaan samenwerken. Dat de paranormale genezer en de helderziende als het ware materiaal en energie aandragen, waarmee de dokter kan werken. Stel u voor dat er een methode is ontstaan waardoor je een allopathise of een andere geneeswijze eenvoudig afwisselt aan de hand van de reeksen symptomen die je voor je hebt, de persoonlijkheid waarmee je te maken hebt en wat dies meer zij. Dan krijgen we een heel ander beeld. Minder ziekenhuizen en waarschijnlijk zullen een aantal dure klinieken overbodig worden. En het ziekteverzekeringsstelsel zal er ook wel enige schokken door ondergaan, maar langzaam aan ontwikkelt het zich.

De toekomst stelt ons een genezer die ook gebruik maakt en bewust gebruik maakt van zijn eigen gevoeligheden, zijn eigen sensitiviteit. Neem een tijd, waarin men zegt dat die man talent heeft als een chirurg uit vijf mogelijke diagnoses de enig juiste onmiddellijk koos en dan bij de eerste incisie meteen zó zat, dat hij met zo weinig mogelijk schade de zaak kon verhelpen. Maar die man heeft gewoon de patient afgelezen. Hij weet dat waarschijnlijk wel, maar dat kan hij niet zeggen. Want als hij het zegt, dan is hij een wonderdokter geworden. Dan is hij geschift, medisch gezien dan.

Nu ja, er komen zo langzamerhand zó veel doktoren, dat de room er toch langzaam maar zeker af gaat en misschien dat daardoor het schiftingsgevaar wat afneemt en men daardoor wat ruimer van denken en opvatting is. Een aanwijzing van de richting waar we heengaan vinden we dus enerzijds bij de neiging om een aantal specialismen gezamenlijk als één geheel te laten behandelen. Bij de doorverwijzing van patienten de uitwisseling van gegevens zeer onmiddellijk en in samenwerking als het ware diagnose en geneeswijze kunnen worden vastgesteld.

Aan de andere kant, de Japanse ontwikkeling op het ogenblik, waarbij men langzaam maar zeker zóver is dat met een aantal betrekkelijke eenvoudige apparaten, alleen met een ontzettend ingewikkeld regelapparaatje wat erbij hoort, te gebruiken om bijvoorbeeld op verschillende punten gelijktijdig de bloeddruk op te nemen, gelijktijdig een analyse te maken en al die andere dingen meer. Een apparaatje dat in twintig minuten ongeveer, dan is de uitslag volledig helemaal bekend, 't proces zelf neemt ongeveer zes minuten, alle gegevens van de patient geeft, inclusief reeds aanwijzingen van afwijkingen. Zijn deze zeer saillant, dan daarbij nog gevoegd richtlijn voor diagnostiek.

stel die dingen nu bij elkaar. Enerzijds juist onderzoek, anderzijds vele specialisten die samen werken, dan komen wij als vanzelf tot het vinden van de optimale benadering van een patient. In de geneeskunde zal dat ongetwijfeld waar zijn. Als we kijken naar de chemische situatie op het ogenblik dan blijkt dat steeds grotere bezwaren ontstaan door de reeks van zeer giftige stoffen, die als restproduct afscheidt en ergens kwijt moet. Dat betekent dat de chemie ook moet gaan denken aan een andere werkwijze en een andere benadering.

Nu bestaat er gelijktijdig een heel andere benadering. Op het ogenblik nog voornamelijk op kleinere bedrijven en in kleinere gemeenschappen en op kleinere universiteiten, waarbij men juist uitgaat van natuurlijke bestrijdingsmiddelen, bijvoorbeeld voor ongedierte. Natuurlijke groei-impulsen voor planten, natuurlijke bemesting en wat dies meer zij. En dan kun je wel zeggen ja, maar... kunnen we daar die oogst mee...Dat kan. Maar dan moet die kennis bij elkaar gevoegd worden.

Juist omdat nu de zuivere chemische benadering iets meer als het ware onder druk komt te staan, gaan we kijken naar andere en mogelijk minder schadelijke methoden en producten, die dan toch weer tot een specialisme kunnen worden verwerkt. Het betekent wel dat het onderzoek anders wordt. Het betekent dat men teruggaat van in feite de wereld van ingewikkelde moleculairketens en de samenvoeging van allerlei stoffen naar de vraag: wat heeft de natuur ervoor en in hoeverre kan ik wat winnen en gebruiken en eventueel synthetisch wat doen ontstaan.

En dan komen we meteen op een heel ander terrein terecht. Ik geloof dat bepaalde fabrieken, die nu onkruidbestrijdingsmiddelen maken, over ongeveer zeventig jaar voornamelijk zullen handelen in verschillende insecten die gebruikt kunnen worden om plagen die ergens opduiken, gewoon te bestrijden. Dus insecten, die op zich onvruchtbaar zijn gemaakt, die je uit kunt zetten en als prooidieren dan altijd degenen hebben, die ze kwijt moeten. Neemt

u nu maar heel eenvoudig, u hebt planten met luis. Zet er maar een paar one-lieve-heersbeestjes bij, het is zó gebeurd. Ze zijn zó weg. Als u zich dát gaat realiseren dan krijgt u de terugkeer naar het natuurlijke proces. Er is sprake van een synthese tussen uitgebreide chemische kennis en materiaal ontleding en natuurlijke productiviteit en natuurlijke producten. In andere gevallen kún je niet zonder allerlei kunstmatige zaken. Plastic is voorlopig niet weg te denken. Maar je kunt plastics in ieder geval anders maken. Het is nu zover dat ze plastic maken dat zich onder de inwerking van zonlicht en aardzuren onder meer, betrekkelijk gemakkelijk ontleedt. Er bestaat ook nog een andere methode, waarbij je namelijk het ontbindingsproduct mede in de plastic verwerkt. Het moet natuurlijk alleen zó gedaan worden dat niet als er een regenbuitje komt ineens het tasje weg is. De mogelijkheid bestaat.

+ Vraag over het winnen van olie.

- ja, als je denkt dat dat zakelijk van belang is, dan ben je in de olie. Het is mogelijk, natuurlijk, er zijn nog een hele boel andere dingen mogelijk. Het gaat erom de methoden te vinden, die zo min mogelijk schade veroorzaakt en gelijktijdig daarbij de moderne samenleving niet te ontdoen van alle dingen die langzaam maar zeker onmisbaar, noodzakelijk zijn geworden. Er zijn methoden te vinden waardoor je dat kunt doen. Een verandering in de wetenschap. De wetenschap van de toekomst zal zich niet alleen afvragen hoe zij een product kan vervaardigen dat kwaliteiten heeft die de consument graag ziet. Zij zal zich ook afvragen, hoe zij dat product die kwaliteit en eigenschappen meegeven waardoor het inderdaad gemakkelijk en zonder schade voor het milieu kan verdwijnen.

En denkt u niet dat het onmogelijk is. Als u weet hoeveel uren erin hebben gezeten om een gloeidraad te produceren, die niet oneindig bleef branden, toen men eenmaal aan die Wolfram gloeidraad was begonnen dan kun je ook nagaan dat het mogelijk is om een zwakte in te bouwen. Zelfs in de moderne prints worden kunstmatig zwakten ingebouwd. Omdat het product te goedkoop is en dus de productie alleen kan doorgaan als het eens per drie, vier jaar vervangen wordt. Dat zijn allemaal dingen die je gewoon kunt weten. We zitten natuurlijk ook met de wetenschap omtrent de aarde bijvoorbeeld.

Oorspronkelijk is het allemaal geweest. Wat is er? Hoe kunnen we dat in een evolutie-theorie inpassen en hoe ziet die aardkern er nu eigenlijk uit? Langzaam maar zeker zal men tot de conclusie komen dat de aarde bestaat uit aard-eigen materialen, maar dat ze vooral in de ontstaansperiode uit de ruimte toch wel ontzettend veel materialen van toch wel afwijkende geaardheid moet hebben opgenomen. En dat is dan ook de verklaring waarom je in één atoomgewicht twee verschillende vormen van atoom kunt vinden. Wanneer dat allemaal begrepen wordt, dan zal men anders naar de ruimte gaan kijken. Op het ogenblik heeft men te maken met een constante die op aarde gemeten inderdaad bewijsbaar zijn. Terwijl men niet weet in hoeverre dergelijke constante in de ruimte eveneens geldt. Dit hoort bij het licht. De snelheid van het licht is 300.000 kilometer per seconde. Ja, dat is wel waar, maar als dat licht nu aan een bepaalde straling wordt onderworpen, wanneer het zich beweegt zonder storing, wanneer het zich beweegt door een stofwolk, wat gebeurt er dan? Toch is het licht van de sterren dat u op het ogenblik ontvangt een dergelijke weg gegaan. Het is door stralingsvelden gegaan, het heeft magnetische stormen moeten passeren vaak, het heeft bepaalde stofwolken en ook bepaalde zeer eigen delen van de ruimte doorkruist. Je

kunt het wel voor een constante houden. Maar wat zijn de variaties die daaruit voort komen. Nu we steeds verder gaan met de uitbreiding van de radio astronomie zou men enerzijds een veel beter beeld krijgen van het heelal dan tot nu toe mogelijk was, anderzijds zal men met steeds meer verschijnselen worden geconfronteerd die op grond van de nu geldende regels niet geregistreerd kunnen worden. En dan moet het ruimtelijk concept worden herzien. Ook dat, al ligt het waarschijnlijk twee à driehonderd jaar in de toekomst. Tenzij de mens zich ondertussen zelf vernietigt natuurlijk. Daar hebben ze ook wel eens een handje van.

Ook hier een verandering. Maar als ik een verandering onderga in mijn concept van ruimte, dan moet dat toch ook invloed hebben op het concept van eigen ik. Ik heb daarnet al gezegd, je hebt die innerlijke kracht. Is die innerlijke kracht misschien toch machtiger, dan men tot nu toe heeft verondersteld? Is het zó, dat de kracht de verschijnselen beheerst of beheersen de verschijnselen de kracht? Tot nu toe heeft men altijd aangenomen dat de verschijnselen zaken zijn die logisch aanvaard moeten worden, maar waaraan wij ons hebben te onderwerpen. Toch is gebleken dat er mensen zijn, die het aanmerkelijk kunnen veranderen.

Een bepaalde jongen met een telekinetische aanleg bleek in staat om het weerstandvermogen van een draad aanmerkelijk te verminderen. Hij bleek echter ook in staat om diezelfde draad een veel grotere weerstand te geven. Dat is een manipulatie op moleculair niveau, als u het mij vraagt. Er zijn mensen geweest die materialisaties hebben geproduceerd. Dat kun je nu wel allemaal goochelaarskunsten noemen, maar er zijn een aantal gevallen bij, waarbij men ófwel materialisatie dan wel een transport over een grotere afstand moet aannemen. Dit betreft zowel proeven, die in Rusland genomen zijn, een geval in Kiev of Odessa, dat weet ik niet meer precies, anderzijds in de V.S.

Wanneer je je realiseert, wat daar gebeurt, dan is het bijna onmogelijk om te zeggen dat die kracht in je géén werking heeft. Maar als ze nu eens heel bewust wordt gebruikt, als ze steeds verder wordt ontwikkeld. Er is een andere telekineet geweest op de universiteit van Moskou, die oorspronkelijk alleen maar in staat was om een gewichtje van drie, vier grein, dus een verbeterd stofje te verplaatsen. Toen hij dit een tijdje deed, bleek hij in staat om lucifers, kubusjes van hout en van metaal over grotere afstand te verplaatsen. Nu is hij in een staat gekomen dat hij een last kan verplaatsen zonder daar dus zelf aan te komen onder gecontroleerde omstandigheden van ongeveer tweehonderdvijftig kilo. En het eigenaardige is, dat het hem niet meer vermoeit dan het verplaatsen van een houten kubusje. Als je alleen dat al eens inbouwt, wat krijg je dan niet voor veranderingen.

Mensen, die sensitief zijn, zijn heel vaak op een nigerlei wijze ontvankelijk voor telepathische signalen of lezen stemmingen af. Wanneer je eventjes nagaat wat dat betekent over grotere afstanden, dan is het mogelijk om gedachtebeelden zó over te seinen, dat er minder dan ééntiende seconde verloopt tussen het uitzenden van de gedachte en de reactie van de ontvanger. Hou daar maar eens rekening mee en vraag je af, wat het betekent. Er zijn mensen, die niet alleen in staat zijn om de stemming aan te voelen, als ze ergens zijn, maar ook om die stemming als het ware te veranderen. Of er inhoud aan te geven. Wat betekent dat? Betekent het, dat alle mensen die een hekel hebben aan

een grauwe lucht, dan ineens zeggen het toch zo zonnig te vinden? Maar dan is uw wereldbeeld tijdelijk veranderd. Dan beleven ze de dingen anders. Als je de dingen anders beleeft, wordt hun betekenis ook een andere. De wereld van de verschijnselen is voor een deel door de kern van de mens en de daarin liggende krachten manipuleerbaar. Maar deze manipuleerbaarheid maakt duidelijk, dat het beeld dat wij normaal van de wereld hebben, géén onveranderlijk, géén feitelijk beeld is, maar een interpretatie | beeld. Als wij in het ik dan steeds meer rust kunnen vinden, wanneer wij steeds gevoeliger kunnen worden voor de totaliteit van bijbehoren, zelfs wanneer dat alleen maar de huidige mensheid zou zijn, dan betekent het dat die hele wereld met ál wat erin gebeurt, zich wijzigt. De waarde, de betekenis van de dingen verandert.

Een bekend voorbeeld. Een paar jonge mensen zijn op weg naar een klooster, waar zeer beroemde kluizenaars wonen. Ze hebben wat te weinig voedsel meegenomen en komen dus half uitgehongerd naar boven geklommen. Daar komt hun opeens een wijze tegemoet. Een monnik en ze zeggen, hebt u niet wat voedsel voor ons? Hij zegt: ik heb niets bij me, maar waarom neem je niet, daar ligt toch tjampa? Hij wijst naar een rotsblok en inderdaad, daar ligt dat mengsel van vet en vleesmeel, waarmee Tibetanen zich plegen te voeden. Ze nemen ervan en steken ook iets bij zich, waarop de monnik zegt nou, het beste, en verder gaat. Als ze omkijken, is hij verdwenen. Als ze kijken om nog meer tjampa te nemen, is er geen tjampa. Rots. Toch hebben ze zich daarmee gevoed. En wat ze hadden genomen, bléef voedingsmiddel. Hoe kan dat?

Alleen wanneer de materie niet een concrete en vaste waarde zonder meer is, maar manipuleerbare waarde. En wat doet men in de chemie nu anders. Bepaalde dingen manipuleren, opdat er iets anders ontstaat. Als de geest dat ook kan doen, wanneer de gedachtekracht dit kan doen en zijn uitstraling, dan heeft die mens een laboratorium waardoor hij de wereld eenvoudig kan veranderen. Nou kunt u wel zeggen, dat het allemaal nonsens is, maar u kunt nog naar het zuiden van Italië gaan op bepaalde dagen en daar rituele vuurlopers zien. Daar lopen doodgewone boerenmensen over kolenvuur, afstanden van dertig tot vijftig meter zijn normaal, zonder brandblaar! Allemaal ter ere van de heilige Maagd. Je laat ze geloven dat zij het kunnen.

Maar is dat nog logisch? Het is niet logisch, tenzij we aannemen dat er in de mens iets is dat zijn relatie met zijn omgeving kan beheersen. En, wanneer we dat aannemen dan moeten we de wetenschap ook langzaam maar zeker terugkoppelen. Dan moeten we de wetenschap weer gaan verbinden met die innerlijke mens. Op het ogenblik zijn er aarzelende aanloopjes in die richting. Maar als die aanloopjes blijken resultaat en succes te hebben, denkt u dan niet dat meer en meer mensen zich er mee bezig zullen houden? Denkt u dan niet dat die gehele wetenschap, ergens die esoterie, dit innerlijk kennen en het werken met innerlijke krachten mee gaat omvatten? En dan hoor je ze misschien nog steeds zeggen: bijgeloof. Maar ze zullen niet meer zeggen: de kracht in mij is bijgeloof. En dát betekent, mijne vrienden, dat de ontwikkelingen in de toekomst, hoe ze nú ook zijn, die men zich op grond van het huidige beeld van de wereld en de wetenschap/kant voorstellen. De ervaring is dat daar waar geestelijke krachten werken, processen ontstaan, die niet logisch en misschien

een positie zal zijn,

/ niet

niet wetenschappelijk verantwoord zijn. Maar die wèl bruikbaar zijn in de menselijke samenleving. Die het mogelijk maken om de dingen te veranderen. En dan nog een laatste punt en dan zal ik de inleiding maar eens gaan sluiten. U hebt misschien gehoord dat er de laatste tijd, ofschoon in het Oosten meer dan in het Westen, men zich voortdurend meer met het reïncarnatieverschijnsel bezighoudt. Eerst hield de para-psychologie zich bezig met een zoeken naar het voortbestaan na de dood. Dat bleek zeer moeilijk te bewijzen. Toen zijn ze naar de verschijnselen over gegaan, maar nu komen ze met een reeks verschijnselen die voor een deel wetenschappelijk toch wel aantoonbaar en controleerbaar zijn, al zijn ze nog niet zo verklaarbaar, waaruit een groot aantal mensen meer dan één leven geleefd blijkt te hebben.

Of er dan een geestelijke sfeer tussenligt, daar kom je niet achter. Tenminste niet uit wat die mensen vertellen. En als ze er iets over vertellen, is het meestal een sprookje, een droom. Een herhaling van iets wat ze van een ander gehoord hebben misschien. Maar dan is er een continuïteit van bestaan. Wanneer je in een volgend leven moet/wat je nu hebt gedaan, dan ga je anders leven en denken. Dan zul je ook je eigen mens-zijn, maatschappelijkheid, zaken als geloof misschien ook in de betekenis ervan, anders gaan zien. En dat houdt in dat deze vorm van wetenschap, samen met de poging van de moderne psychologie, ja het is vaak bijna filosofisch wat ze doen, toch het onbekende in de mens nog veel duidelijker te begrenzen en te omschrijven.

Zo zouden we kunnen komen, volgens mij, tot een langzame verandering in menselijk gedrag, in menselijke ik-opvatting. En als je dat dan allemaal weer bij elkaar pakt dan kun je wandelen in een andere wereld, met een ander bewustzijn. En dan mag ik er misschien meteen bijzeggen, als u een volgende keer spreekt over een onderwerp wat u moet verschaffen, waarom zoudt u dan niet eens over dat verdere gaan spreken. Over geest in de stof en wat de geest is. Dat is een enigszins esoterisch onderwerp, maar daar zult u wel geen bezwaar tegen hebben. Een eindconclusie mag ik u nog even voorleggen.

Ik neem aan, dat de komende tijd en dan reken ik over een jaar of twintig, grote veranderingen zullen ontstaan in medische, praktische en geneesmethoden. Ik meen dat in dezelfde periode de eerste veranderingen kenbaar zullen worden van chemie en indirect ook van bepaalde natuurkundige benaderingen. Ik meen daarnaast te mogen stellen dat een groot aantal wetenschappen, die tegenwoordig menswetenschappen heten, plaats zullen maken voor een soort mystiek. Omdat degenen die mensen wetenschappelijk wil benaderen, altijd moet vergeten, dat driekwart van zijn verschijnselen a-logisch is. Niemand zegt wat, dus het zal wel genoeg geweest zijn.

+ vraag over de relatie medicus - patient.

- Ik denk dat in de voorlopige ontwikkeling de relatie tot de medicus toch wat summier zal blijven. Er zijn op het ogenblik al veel medici die zich de moeite geven om werkelijk tot een persoonlijk contact, een persoonlijke relatie tot hun patienten te komen. Maar in de huidige ontwikkeling hebben we daar betrekkelijk weinig aan. U hebt het over de rol van de patient zelf in het genezingsproces. Laat ik het zó stellen. De patient, die in zich gelooft, geneest snel. De patient die niet in zich en in de medische behandeling gelooft, geneest zeer traag en vertoont meestal nevenver-

Flieven met

schijnselen. Dat is volledig juist. Maar er is op dit ogenblik, dat moeten we heel goed begrijpen, een medische genezingsindustrie. Ook wanneer het allemaal kleine bedrijfjes zijn. Dat wil zeggen, dat men een groot aantal cliënten moet afhandelen. De kans om ze te verwijzen wordt, naar ik aanneem in de nabije toekomst steeds minder. Dat wil zeggen dat de medicus steeds meer geconfronteerd wordt met datgene wat ze ook in negentienhonderd hadden, de taak om zèlf beslissingen tenemen en om zèlf de diagnose te stellen. En zèlf op te treden. En dat impliceert dat er weinig tijd overblijft voor dat persoonlijke contact en relatie.

probeert

Waarbij ik niet wil zeggen, dat men niet op de duur, zoals trouwens in bepaalde ziekenhuizen en sanatoria op het ogenblik al gebeurt, men om de stemming en de benadering van leven en eigen kwaal van de patient zo positief mogelijk te maken. Het blijkt, dat hij dan aanmerkelijk betere levenskansen heeft. Maar voordat het algemeen zo ver is, zal volgens mij nog wel veel vragen.

+ Biedt dat niet een enorme kans voor het niet-commerciëel genezen?
 - Het niet-commerciëel genezen is alleen dan mogelijk, wanneer er geen commerciële noodzaak bestaat om het commerciëel te doen. Aangezien de Staten op het ogenblik hun tekorten ondanks alle verkondiging van besparing steeds groter maken en steeds groter deel van het volks inkomen opgaat aan al die landen aan interest, mogen we wel aannemen dat zelfs degenen die het nu nog kunnen doen over ongeveer vijftientig jaar aardig in het nauw zullen komen.

In Nederland is het practiesch deel van uw inkomen dat u betaalt aan de staat voor alle verrichtingen direct en indirect, alles bij elkaar genomen vijftig procent, dat zijn dan degenen die denken dat ze geen of bijna geen inkomstenbelasting betalen, en drieëntwintig procent. Als u zich dat alleen eens gaat realiseren, dan zal men toch een beetje anders aankijken er tegen. En dan kun je natuurlijk statistisch aantonen dat de gemiddelde belasting in Nederland vijfenveertig procent is. Waarbij men dan b.t.w. en accijnsen maar buiten beschouwing laat. Ofschoon die ook op sommige voedingsmiddelen rusten en eigenlijk tot de dagelijkse behoeften behoren.

Dat de b.t.w. een zwendelis, neem me niet kwalijk dat ik het zeg, die het mogelijk moet maken, een niet zeer deskundige maar zeer van zich overtuigde bureaucratie in stand te houden. Moet proberen te voorkomen, dat de staten doen wat ze zelf willen, zonder ze de kans te geven daarvoor in de plaats iets te doen wat goed is. Een revolutie betekent alleen dat degenen die het systeem hebben

kunnen beheren, worden afgewisseld door anderen, die het systeem handhaven omdat ze helemaal niet weten waar ze mee bezig zijn. Wat we nodig hebben is een évolutie van het massa bewustzijn, waardoor het onmogelijk wordt systemen te handhaven, die niet reëel en logisch zijn.

Als je rekent, dat we op het ogenblik van een dergelijke evolutie kunnen spreken in de laatste twee generaties dan van ongeveer vier procent en we zien dat dit doorwerkt dan moeten we zeggen dat een groot gedeelte van al die ellende en die oproerigheden en die demonstraties die er allemaal uit voortkomen, worden nog wel gehouden door de dommen, maar ze worden al gepland door degenen die weten op welke punten ze iets aan moeten pakken. Die dus al wijzer zijn geworden. En op een gegeven ogenblik gaat iedereen dat

natuurlijk doen. Als de politie het alleen doet, nouja dat kan misschien. Die krijgen heus wel een paar miljoen extra. Maar als de brandweer het ook gaat doen en na het kantoorpersoneel en daarna het bankpersoneel, de straatvegers, het personeel van het openbaar vervoer, van de telecommunicatie, ja dan kun je dat eenvoudig niet meer doen. Met andere woorden, de aantastingen van het systeem, die nu nog kunnen worden afgekocht, kunnen op een gegeven ogenblik niet meer worden afgekocht dan door een verandering van het systeem. Dat gebeurt dan ook.

Degenen die dat doen, zijn ook weer mensen die niet weten waar ze mee bezig zijn maar die zo graag gekozen worden, dat ze zelfs een paar van hun beloften houden ná hun verkiezingen. Ja, dat gebeurt wel eens. Het wereld economisch systeem wordt op het ogenblik gedomineerd door zeventien kartels en is ook door grote internationale bedrijven verbonden en die beheersen de zaak zódanig dat een ander daar niet tegenop kan boksen. Die zorgen voor de stabiliteit en als de stabiliteit niet wordt aangetast zoals nu door eisen, maar wordt aangetast door een verandering van kopersgewoonten, gebruiksgewoonten dus, dan ontstaat als vanzelf een verandering in dat economisch evenwicht. En daar moet u blij mee zijn.

Want zonder deze internationale, grote groepering zouden op het ogenblik de nationalistisch denkende landen een verbetering van levenscondities voor de mensen in de westelijke wereld en indirect ook voor de derde wereld landen. Je moet één ding niet vergeten. De uitvinder van het dynamiet is het, die zelfs nu nog prijzen voor de vrede en voor kunsten en wetenschappen laat uitdelen. Op het ogenblik kun je zeggen dat de zakenrijken, die in feite als een moderne Mafia de wereld domineren en tiranniseren, gelijktijd degenen zijn die de ontwikkeling van de volken mogelijk maakten. Omdat ze iets tegenover hun invloed moeten stellen. Omdat ze hun image willen verbeteren. Hier kunt u zelf over nadenken. Maar ik begin aan het einde van mijn spreektijd te komen. Hebt u nog vragen?

+ vraag over incarnatie vanuit het dierenrijk.

- Dat is heel eenvoudig. Wanneer u als mens alle menselijke mogelijkheden volledig hebt afgerond en harmonisch in u opgenomen, dan zal uw wezen niet verder in de menselijke vorm terugkeren. Het kan misschien elders in een nieuwe vorm ontstaan, wanneer het stoffelijke ervaring nodig heeft, het kan ook in de vorm van een groepsgeest of iets dergelijks misschien op zich gaan nemen. We spreken over deze aarde. Dus over het feit dat het besef over reïncarnatie een verandering teweeg kan brengen in de benadering van het heden voor veel mensen. De vrees voor de hel is weg. Als daar uitvrees voor de volgende keer leven onder de regels, die je zelf hebt ingesteld voor in de plaats komt, zullen de regels wat milder uitvallen.

Wie bekeert Lubbers? Daar gaat het om. We zijn niet bezig met de reïncarnatie op zichzelf, maar met de betekenis die de wetenschappelijkste naderbijkomende erkenning van dit verschijnsel als waarschijnlijk zeer reëel, zal hebben op een groot aantal mensen die daarmee geconfronteerd worden. Dat was het punt dat ik in het kader van deze lezing naar voren bracht. We kunnen natuurlijk ook wat die reïncarnatie betreft over een hele hoop gaan praten, maar dan komen we op een terrein terecht en gezien de duur waarop ik aan het woord ben geweest, verzoek ik u alleen nog bij het onderwerp te blijven. En toen zweeg alles stil en mag ik dan van die stilte gebruik maken om afscheid te nemen. Ik heb getracht om aan te tonen dat er in de mens vermogens en krachten zijn, die invloed kunnen hebben op de zogenaamde logische gang van

zaken, die in kan grijpen in die kracht die oorzaak en gevolgwerking en waarschijnlijkheden verandert. Met de nadruk hierop heb ik duidelijk gemaakt dat de wetenschap moet leren gebruik te maken van deze kracht om aan haar eigen verkrampde beperking te ontkomen. En tot een synthese van vele wetenschap te komen in plaats van verder te gaan in de richting van zó sterk doorgevoerd specialisme, dat mensen die tot het zelfde studievak behoren na enige specialisaties soms elkaar niet kunnen begrijpen. Maar ik heb ook gezegd dat uiteindelijk deze verandering onhoudbaar is en dus de toekomst voor de aarde en de mensheid, als zij zich zelf niet vernietigt, goed.

Maar de wetenschap, zoals zij er nu voorstaat, moet er rekening mee houden dat veel van haar geliefkoosde stellingen over driehonderd jaar worden beschouwd als een middeleeuws bijgeloof. Mag ik u danken voor uw aandacht en het medium vrijgeven. Goede avond.

Tweede deel

Komt u maar met de eerste vraag.

vraag over karma en reïncarnatie.

- Dat is doodeenvoudig. Het betekent doodgevoelen de ervaring die je hebt opgedaan en die meebepalend is voor wat je gaat beleven. Het idee van "straf" dat is zo zwarte kousenkerkachtig. Als ge zondigt zult gij gestraft worden en dat is nou helemaal niet nodig, want je straft jezelf al. Het is heel eenvoudig. Als jij een schuldgevoel hebt, dan straf je jezelf al door vijf keer achter elkaar je hoofd te stoten bij wijze van spreken. Karma, ik kan het zó zeggen, mischien. Wanneer je leeft, doe je bepaalde ervaringen op. De ervaringen die voor jou van betekenis zijn geweest, die dus diep in je wezen indruk hebben gemaakt, blijven deels in je bewustzijn, wanneer je sterft. Als je terugkomt dan zijn die ervaringen dus ook bij jou aanwezig in je geest. Zij bepalen eigenlijk vanuit het onderbewustzijn je reactie. Een heel eenvoudig voorbeeld. Iemand is als heks verbrand en is ontzettend bang voor open vuur van een kaarsvlam toe, krijgt een beroerte. Verder terug en je komt er achter dat het die verbranding is geweest die dat heeft gedaan, dan is dat afgelopen, dan kan deze eigenaardigheid verder beheerst worden. Maar zó is ze tot stand gekomen.

Dat gaat met allerlei dingen. Je hebt mensen tekort gedaan. Je denkt er misschien niet verder over na, maar dan zeg je toch eigenlijk... Nee, karma. Het heeft indruk gemaakt, anders was je er niet op terug gekomen. Dus als je een volgende keer in zo'n situatie komt, dan zul je eerder overcompenseren en dus veel te goed zijn dan dat je de ander weer uitbuit.

+ vraag over oorzaak en gevolg.

- Oorzaak en gevolg dat is een logische redenering natuurlijk. Als dit gebeurt en dat gebeurt, is dit de oorzaak en dat het gevolg. Maar geestelijk gezien zit het een beetje anders in elkaar. Het kan dus zijn dat wat u als gevolg ziet, in feite de oorzaak is. Je hebt wekdromen. Die wekdromen zijn een heel verhaal. Wanneer je nu bijvoorbeeld droomt dat er van alles gebeurt en je wordt door een donderslag gewekt en je komt tot de conclusie dat er een boek van het nachtkastje is gevallen. Dan ben je wakker geworden doordat het boek viel. Maar je moet het wel rationaliseren. Dan moet je teruggaan vertellen. Je vertelt van het eindpunt naar het begin, niet omgekeerd. En dan kun je dus zeggen dat alles wat jij als oorzaak van die donderslag hebt gedroomd het gevolg was van de donderslag. Kunt u mij volgen? Zo is het ook dat u onbewust een groot gedeelte van de tijd aan-

voelt, dan je eigenlijk bewust beleeft of beheerst. Je voelt dat er in die toekomst iets is. Zonder het te weten begin je dus dingen te doen waardoor datgene wat je aanvoelt, voor jou waar wordt. Je maakt het in zekere zin zelf. Maar je had het niet zelf gemaakt, wanneer die indruk in jou niet had bestaan. Dus in feite is het concept van het zogenaamde gevolg de oorzaak geweest van datgene wat er toe gevoerd heeft. Ik weet niet of u begrijpt wat ik bedoel, of u het kunt toepassen in uw eigen leven, is weer een andere vraag.

Kijk eens, de vlinder komt uit de rups, maar als er geen vlinder was, zou er geen rups zijn geweest. Dat is eigenlijk karma, wanneer je het tot oorzaak en gevolg wilt omvormen en dan beschouwen over verschillende levens. Het één brengt wel het ander voort, maar wat voort komt zou niet kunnen ontstaan, als niet die eerste voorwaarde er zou zijn geweest en voert tot een met de eerste voorwaarde nieuwe voorwaarde, waaruit de nieuwe reactie kan volgen. Dat gaat door het hele leven heen. Ik wou eigenlijk iets verder gaan. Je hebt die bekende voorstelling van de spiraal des levens. Dat betekent dat het werkelijke leven zich als een spiraal naar het middelpunt begeeft. Dat noemen we dan God of bewustwording. Maar je kunt een lijn trekken over die hele spiraal en dan heb je altijd dezelfde invloed op elke omloop, maar de reactie wordt bepaald door de wijze waarop je vroeger daarop hebt gereageerd.

En bovendien, je tempo versnelt wel, maar gelijktijdig versnelt je reactie tempo omdat je het al gehad hebt. Het is hetzelfde als iemand die een taal gekend heeft, maar die die taal vergeten is. Als hij een paar woorden heeft, dan voelt hij er weer een paar woorden bij. Hij leert ontzettend snel. En dat is nu hetzelfde als wat er gebeurt met die spiraal des levens. Men noemt dat dus karma. Maar dat is eigenlijk geen karma. Als je dus uitgaat van de karmische filosofie, onder andere van chugekananda, dan vinden we daar de invloeden, die het ik moet doorlopen, vastgelegd. In elk leven zal het die invloeden doorlopen. Maar wanneer het leert met die invloeden harmonisch te zijn, beseft het deze niet meer en versnelt zijn bewustwording tot het uiteindelijk leert op één punt datgene te beseffen wat daar in het verleden mee verbonden is en de kracht vindt om zich tot de as van de spiraal te bewegen.

Wij zijn deel van de kosmische kracht. Zeg maar van de totale schepping. In die totale schepping zijn we door alle tijden heen een bepaalde functie. We zijn dus een vast deeltje van het geheel, zoals er in een lichaam spiercellen zijn en beencellen en mergcellen en zenuwcellen. Zo is dus eigenlijk een wezen met een bepaalde cosmische functie belast. En in elk leven komen al die invloeden, die daar bij horen op de voorgrond. Waar je niet beantwoord hebt aan die functie, ontstaat een bewustzijn dat compensatie verlangt. Dit compensatieverlangen voert dan tot datgene wat de mensen karma noemen. Op het ogenblik echter dat de functie als geheel bewust is geworden, heeft het ik geen deel aan alle verschijnselen waarin het zich eerst van die functie bewust is geworden. De verschijnselen zijn er misschien wel, maar voor het ik bestaan ze niet meer.

+ vraag over bewustwordingslijnen.

- Mensen willen in alles graag systeem zien. Er zijn dus de zeven Heren van stralen en de drie Heren van wijsheid. De drie Heren van wijsheid kunnen op elke straal inwerken, maar degenen die tot een straal behoort is gebonden aan de invloed van die straal. De Heren der wijsheid echter, mits ontvangen, kunnen je de mogelijkheid geven

een tweede straal gelijktijdig te beleven. Maar je kunt nooit de straal verlaten waartoe je behoort omdat ^{het} de kern van je wezen is en je dus op de leer van die straal antwoordt. Een hele oude stelling al en die is ook niet van ons, hoor. De eerste, die dat heeft gedaan was een Griek, een schrijver geloof ik. Mensen, die tot een verschillende straal behoren, hebben een verschillende benadering. Hun denkbeelden zijn een beetje anders. Dan heb je bijvoorbeeld mensen, die behoren tot een rode straal. Die zien alles, als het een man is, laten we zeggen in macho-terminen. Dus zichzelf laten gelden. De mensen die behoren tot een groene straal zoeken in alles de verklaring, die zij kunnen geloven. Dat zijn de perfecte apostelen, hebben altijd iemand nodig om te volgen. Heb je de blauwe straal, dan moet er altijd een reden bij zijn. Dat is altijd afwegen, maar gelijktijdig ook zeggen ja, dat is het doel of dát is de verklaring.

Wanneer je dat allemaal zo naloopt, dan kun je zeggen dat je ook de flierefluiter, vaak de goude of gele straal. De flierefluiter is iemand, die vandaag leeft en zich schijnbaar om niets bekommert, maar die á zich voortdurend zoveel kracht heeft, die wát er ook is, altijd voor zichzelf een bron van levenskracht en van vreugde kan blijven. En mede voor anderen. En zo heb je allerlei verschillende types. Maar als je nu praat over begrijpen, ze begrijpen elkaar misschien wel, maar wat ze van elkaar vaak niet begrijpen is dat ze anders reageren. Wanneer u te maken heeft met iemand van eh.. dat móét dan maar en je hebt er één bij die zegt dat hij de boekhouding ook in orde hebben, ~~moet~~, dan zit hij over de boekhouding na te denken en dan raakt de ander al geïrriteerd.

Je hebt er typen bij, die moeten uitgedaagd worden. Je hebt er typen bij, die willen juist niet uitgedaagd worden. Dat ligt er maar aan. De flierefluiter bijvoorbeeld laat zich zelden of nooit uitdagen. De flierefluiter dáágt uit, als hij wil uitdagen. In negen van de tien gevallen is hij net als de bij, die van bloem tot bloem zoemt en zich niet voor kan stellen dat een bloem zegt, waarom laat je mij staan. + vraag over een uit de hand gelopen séance waar blijkbaar spotgeesten de boel aardig op stelten zetten. Als je zoiets meemaakt, wat moet je dan doen?

- ga naar buiten, sla u af, neem desnoods nog een koude douche op de koop toe en dan is dat kippevel al voldoende verdediging. Onderbreek in ieder geval de zitting meteen, zorg dat er frisse lucht binnen kan treden en zorg dat er veel licht is in het vertrek. Dat zal de verschijnselen na zéér korte tijd doen ophouden.

+ vraag over een ondergangsvoorspelling (watersnood).

- ondergangsvoorspellingen moet je nooit serieus nemen. Ze komen heel vaak uit de mensen voort. Ja, als ik hier door kom bij dit medium, dan zit ik ook met de associaties van dit medium. En is dat nu een "medium, dat voortdurend denkt: die rotzooi, de wereld móet wel vergaan, dan kom ik er vaak niet omheen, om dat te zeggen. En dan probeer ik het vaak te ontcrachten door de volgende zin. Maar als ze het nou uitwerken en ze laten die zin weg....Begrijpt u wat ik bedoel? Die mensen zoeken naar een mooi geheel. Maar alles wat iets dan dubieus maakt, moet dan weg want...Zij weten het immers, het wordt hem gezegd. Dus zo móet het zijn. Dat is het grote bezwaar van alle beweringen natuurlijk en als je eerlijk bent dan moet je zeggen: als je door een medium heen komt, dan werk je voor negenennegentig procent met de inhoud van dat medium om uit te drukken wat jij denkt. Doorkomen dat is het hergroeperen van datgene wat in een medium aan mogelijkheden bestaat, tot er een resultaat uitkomt dat weergeeft

dat je bedoelt. Met dit medium valt het dan meestal nog al mee. En wat er nog al eens inzit, dat vind ik in het algemeen niet zo erg, de neiging om vooral het ridicule een beetje op de voorgrond te zetten, nou ja.

+ Dus je kunt de persoonlijkheid van een medium niet geheel afsluiten?
- Nee. Je kunt een heel goed violist zijn, maar als u een slechte lesviool hebt, kunt u nooit zo goed spelen als op een amati.

+ Kortgeleden heeft in Zwitserland een gewezen minister-president zelfmoord gepleegd. Nu zijn er twee mediums geweest die gezegd hebben dat hij vergiftigd is.

- U moet dat goed begrijpen. Ook regeringen en bepaalde regeringsgroeperingen hebben wel eens heel veel gedaan, wat niet door de beugel kan. Ze dekken elkaar. Maar als nu het gevaar ontstaat, dat de één niet meer bereid is om de ander te dekken dan is hij gevaarlijk en dan moet hij verdwijnen. Er is in Engeland op het ogenblik ook iets dergelijks gaande. Daar is ook de mogelijkheid aanwezig dat de persoon, als het tot een aanklacht komt, een beetje te veel zegt. En geloof me, ze proberen alles te doen om die aanklacht te voorkomen, juridisch dan, eigen parlement moet hem berechten en zo en als dat niet meer gaat, nu ja ... In Nederland doen ze dat heel anders, dan benoemen ze een parlementaire commissie en dan zijn de zondebokken van te voren vast gesteld.

+ Dus hij heeft geen zelfmoord gepleegd?

- Hij heeft geen zelfmoord gepleegd, het spijt me dat ik het moet zeggen. Hij is hartstikke nijdig en heeft op het ogenblik geen interesse voor de geestelijke wereld en zou het liefst overal gaan spoken. En als ik kijk, hoe het allemaal gebeurd is, dan gun ik hem de kracht daartoe zeer zeker.

Dat is ook vaak: ik wordt afgeperst en nu zal ik daar eens wat anders tegenover zetten, dan ben ik daar tenminste van af. Je kunt iemand ook wel eens te ver proberen te drijven en dan slaat hij misschien terug, terwijl je het niet verwacht en dat vergeten die hoge heren ook heel vaak. Ze zijn gewend dat iedereen aan zijn pet tikt en zegt: zeker mijnheer, dank u wel mijnheer. En als dan iemand zegt nu eens uit te scheiden met dat gedonder dan geven ze een héél grote mond, schoppen zo iemand weg: jij hoeft niet meer te rekenen op hulp van mij en dan vinden ze het heel erg gek als zo iemand probeert wat terug te doen. Een steen door de ruiten of zo. In dat kader moet u het zien.

+ vraag over de Pistes Sofia.

- Dat is de gang der wijsheid. Je zoudt het kunnen noemen de trappen van inwijding. Dat is misschien nog de leukste manier om het te zeggen. Het is een uitvoerige versie van de trap der filosofen, waarbij men uitgaat van het standpunt dat wanneer de mens de kern der wijsheid bereikt, ophoudt mens te zijn. Dan wordt hij deel van de Alwijsheid.

+ Dus Jezus zal waarschijnlijk ook een dergelijke inwijding ondergaan hebben?

- Dat heeft hij ongetwijfeld en wanneer we naar zijn leven kijken, dan is het zonder meer duidelijk. Een Esseense opvoeding in Egypte maar ook kennis gemaakt met plaatselijke voorspellers en tovenaars. Dan na een rondtrekkend leven, weer een tijd bij zijn vader gewerkt te hebben, komt tot voorbij Siria, eigenlijk de grenzen bij het huidige Pakistan, maakt kennis met de monikken daar, met de wijsheid daar en met de verschijnselen die daar geproduceerd worden. Als hij terugkomt is hij in feite al geschoold. Daarnaast komt dus zijn neiging om in stilte alles te overdenken, zijn meditatietechniek. Dan wordt duidelijk wat hij probeert binnen zijn eigen geloof en wijsheid uit te dragen, waarop zij dus niet meer naar hem luisteren. Dan mag hij niet meer in de

synagoge voorlezen of verklaren. Daaruit volgt dan weer zijn periode in de woestijn en van daaruit krijg je dan voor het eerst contact en conflict met Johannes de Doper en diens volgelingen, overigens ook met een Esseense achtergrond en dan komt hij daardoor eigenlijk in de behoefte tot leren en zoekt zich ook, zoals de meesten doen die dat als taak gaan beschouwen, volgelingen. Met die volgelingen wordt hij dan eigenlijk een zwervend profeet.

+ vraag over reïncarnatie uitspraken van Jezus in de bijbel.

- Hebt u de evangeliën gelezen? Als u alle regels over het leven van Jezus, die betrekking hebben daarbij, achter elkaar zou zetten, hoeveel bladzijden zou dat zijn, denkt u? Twee, op de vier Evangeliën. Het andere is allemaal beschrijving van wonderen, beschrijvingen van leringen die hij geeft, het is het para-normale wat er gebeurt.

Jezus zelf komt eigenlijk niet aan het woord. De gelijkenissen zijn rabbinale vertellingen, die ten doel hebben een bepaalde gedachten-gang of een bepaald feit te illustreren. Parabels vindt u genoeg. Dat is inderdaad waar, daarnaast vindt u genoeg kreten. Die kreten zijn mooi en waar, maar ze zeggen niets over de man die ze uitroept. Jezus heeft die gelijkenissen uitgesproken, maar dat is toch niet het leven van Jezus. Als u over de radio een conference en een liedje hoort van Toon Hermans, weet u dan iets over Toon Hermans? U weet alleen iets over de wijze waarop hij als artiest werkt. U weet niets over de mens. Over Jezus wordt verteld dat hij geboren is en dan gaan we onmiddellijk over naar een allegorie. Dan komt de geschiedenis van Herodes en de kindermoord, dat zou ook nog wel eens waar kunnen zijn en dan horen we helemaal niets totdat Jezus ineens zijn apostelen zoekt.

O ja, met twaalf jaar in de tempel, dat is waar. Maar dat zijn allemaal dingen, die eigenlijk niets met Jezus te maken hebben. Het heeft te maken met de bewijsovervoering dat Jezus iets bijzonders is, een profeet of de zoon van God of wat je zeggen wil. In de tijd waarin Jezus leeft heeft men te maken met een groot aantal opstandige profeten als men nu zegt ja, die komt uit het geslacht Davids dan is dat dus extra gevaarlijk, want hij kan misschien het hele volk achter zich krijgen. Er was een bewijs van zijn afstamming, zowel van moeders als van vaders zijde.

En het wonderlijke daarbij is, dat dat maar in één Evangelie gebeurt, niet in allemaal en dat de bewijsbaarheid van de opgevoerde afstamming niet bestaat. Er zijn een paar punten bij namelijk die met de geschiedenis van het oude testament een beetje in strijd zijn. De evangeliën zijn zeer incompleet, de bijbel is een mengeling van literatuur, historie en godsdienstige leringen en wel door de wijze waarop deze door bepaalde leiders van het Joodse volk werd uitgesproken. Daarbij valt de nadruk op degenen die succes hebben gehad en wordt aan de kleine profeten, die vaak veel belangrijker geestelijke dingen naar voren brengen, eigenlijk heel weinig aandacht gegeven.

+ vraag over gevonden Esseense geschriften.

- Dat zijn authentieke geschriften. Wanneer de mensen terug zouden gaan naar de tijd, dan zouden de kerken alles doen om de periode waarin Jezus geleefd heeft, tot verboden gebied te verklaren. Daar zit het christendom achter. Er is namelijk een dominee ergens uit de buurt van Dundee die heeft het allemaal op een computer gezet, wat er van bekend is en het vergeleken. Terwijl het schijnbaar gelijkloënd is, komen er zó grote verschillen uit voort dat het toch twijfelachtig wordt of de huidige bijbelvertalingen een juiste weergave zijn. Alleen al degenen, die de bijbel verspreiden, drukken en zo die komen dan ineens in geldnood. Die nieuwe zouden ze ook kunnen

drukken, maar dan zitten ze met die enorme voorraad van kostbaar gemaakte vertalingen in allerlei talen, die ze niet meer kwijt kunnen. Je kunt het niet doen zoals met sommige chemische producten, als het hier niet meer deugt, geef het dan maar aan het één of andere achtergebleven gebied.

+ Lange vraag over het wèl of niet behandelen van een hartaanval met reanimatie.

- Degenen, die zeggen het niet te doen, vergeten dat die geleidegeest ook wel eens net weg kan zijn voor een geestelijk kopje koffie of zo. Je weet het dus niet. Wanneer je dus geneeskundige bent of medemens met de nodige bekwaamheden, ben je verplicht om het leven van een ander te redden als dat mogelijk is. Zonder daarbij voor langere tijd te grijpen naar kunstmiddelen om een leven in stand te houden.

+ Onverstaanbare vraag, waarschijnlijk over lange coma-duur.

- De mogelijkheid tot ontwaken is zeer gering, de waarschijnlijkheid van redelijk grote hersenschade schijnt betrekkelijk groot te zijn en zo iemand in leven te houden met ontzettend veel kosten en gelijktijdig het voor zo iemand onmogelijk te maken zijn weg verder te gaan, is vanuit mijn standpunt absoluut onredelijk. De geest blijft aan het lichaam gebonden. Anders zou de patient ondanks alles sterven. Die geest is uitgetreden, maar het verbreken van het koord is iets dat je alleen kunt, wanneer je een beetje bewuster bent en waarschijnlijk is de persoon in kwestie dat niet.

Als je de juiste methode kent, ga je in een soort meditatie totdat je ziet waar het levenskoord is aangezet. Op dat ogenblik verbreek je het met je wil en je bent eenvoudig overleden. De mogelijkheid, dat een ander zich van dat lichaam meester maakt, bestaat in theorie wel, maar dan slechts voor zeer korte tijd. Als een geest bewust het koord verbreekt, dan zorgt ze ervoor dat ze met haar eigen uitstraling elke bewoning onmogelijk maakt. Een somi effect is in feite een methode van vergiftiging waardoor een schijndood ontstaat met een grote hersenschade, waarna een persoon overblijft met een verminderd denkvermogen. Practisch géén eigen wil en na opgraving en reanimatie wederom met bepaalde gezichten kan de persoon dan gebruikt worden als een soort werkkracht. Mits men hem alleen gebruikt voor routinewerk en alleen onder toezicht. Omdat hij anders niet reageert en een éénmaal begonnen weg eenvoudig zou willen voortzetten.

+ Op een vraag over het vervroegd opwekken van een geboorte wordt geantwoord dat dit niet belangrijk is, mits de geboorte wel voldragen is Negen maanden dus. Mag ik nu afscheid nemen van de kraamkliniek?

Kunt u al iets zeggen over de affaire Gerrit Jan Heijn?

- We hadden gedacht, dat hij al vrij zou zijn, maar er zijn bepaalde dingen tussen gekomen omdat de eisen wat uitgebreid zijn en de kans, dat hij vrij komt wordt kleiner naarmate de procedure langer duurt en zonder resultaat. Nog een kleine meditatie en dan basta.

Wanneer de liefde de mensheid als een huid omsluit, is er vooruitgang.

Zie voor de meditatie de volgende bladzijde .

M E D I T A T I E

Want liefde is gebondenheid, is zoeken naar totaliteit, is de genegenheid die wanneer zij zichzelf ontplooit, zichzelf in de ander ziet en zó zichzelf tooit. Daar, waar de liefde is daar is de band compleet en is er in het ik iets, dat van werkelijkheden weet. En zo vooruitgang vindt. In eigen welbeseffen het al tesaam weet op te heffen totdat het komt tot een verstaan in de werkelijkheid zich spreekt en als een huid het lichaam samen houdt. Zo is de liefde eigenschap, waardoor het Al vertrouwd tesaam gehouden wordt en wordt tot éénheid, werkelijkheid en zó de mensheid deel doet zijn van door de tijd niet meer bepaalde eeuwigheid.

-.-.-.-.-.-.-

Kunt u het hiermee doen? Het was mij zeer aangenaam. Ik moet zeggen dat het soms meer leek op een kruising tussen een kamerdebat en een Jodenkerk, maar ik dacht u zo redelijk geantwoord te hebben op alle wel zeer diverse vragen, die uit mijn uitgeleende hoofd geworpen zijn. Ik dank u hiervoor. Ik hoop, dat ik u niet te zeer teleurgesteld heb en dat ik u beschermd heb tegen zaken, waar u weinig weet van hebt en hoop dan ook dat uw nachtrust gezegend moge zijn. En dat een paar dingen van deze avond misschien wat doorklinken en dat u beseft, dat u veel meer bent dan u denkt te zijn. En daardoor bewuster dát gebruikt, wat u gegeven is. Goede avond.

-.-.-.-.-.-.-

